

Pélé Yoets

Téfilines - Phylactères - Tav

תפלין צריכים גוף נקי שלא יישן בהם ושלא יפיח בהם. וכתבו הפוסקים (או"ח סי' לח סעיף ב), שאם ברור לו שלא יוכל עמד בלי הפחה, וזמן תפלה עוברת, מוטב שיעבר זמן תפלה וישלים אותה בתפלה שאחריה ולא יתפלל בגוף שאינו נקי ולא יפיח בתפלין. וצריך הכנה, שהרי אמרו (ברכות טו א) הרוצה שיקבל עליו על מלכות שמים שלמה, יפנה ויטל ידיו ויניח תפלין ויתפלל. ואמרו (שם) שעושה אלה מעלה עליו הכתוב כאלו בנה מזבח והקריב עליו קרבן. ולכן לא יתעצל ולא יעבר מלפנות ולבדק עצמו יפה קדם תפלה, ומתוך כך לא יבוא להפיח בתוך תפלתו עם התפלין:

וכן לענין השנה צריך הכנה, שאם עמד לראש אשמורת או היה נעור בלילה ורואה שחבלי שנה נופלים עליו, ישכב וינוח מעט באשמרת הבקר כדי שלא תחטפנו שנה בתוך התפלה עם התפלין. ואם עומד בתפלה והוא מתנמנם, יעמד על רגליו וילך אנה ואנה, ויפיח בנחיריו עפר המעטש ויעמד כגבר ויתגבר שלא לישן בתוך התפלה ועם התפלין, ולפס צערא אגרא. וכן צריך לזהר מאד שלא יסיח דעתו מן התפלין, והחמיר מאד הרב האר"י בזה. ולפחות, כל אשר יוכל מהתפלין ברצוא ושוב, וימשמש בהם כל שעה. ובפרט מהרהורי אשה צריך להשמר הרבה, שהרי כתבו הפוסקים (או"ח סי' לח סעיף ד), שאם ברור לו שאינו יכול לעמד בלי הרהורי אשה, מוטב לו שלא יניח תפלין. ואם בכל שעה חיב אדם לדחות מעליו הרהורים הרעים בשתי ידים, על אחת כמה וכמה בעת שהתפלין עליו:

ושאר פרטי דיני תפלין, הלוא הם כתובים בקנטרסי על

Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

הפוסקים. רק את זה אזכיר פה, כי רבים מעמי הארץ נדמה להם שמניחים תפלין, והם קרקפתא דלא מנחי תפלין, מחמת שאינם זהירים להניחם במקומן הראוי, ומניחים של ראש למטה על גבי העינים, וזוהי דרך המינים, ואינם יוצאים ידי חובת תפלין, וצריך להודיעם. וכן יש הרבה שמניחים רצועות הראש באמצע הראש סמוכות זו אצל זו, ולא זו דרך הישר, אלא צריך שיהיו מהדקות סביב הראש. ואמרו רבותינו זכרונם לברכה (ברכות יד ב) שכל הקורא קריאת שמע בלא תפלין כאלו מעיד עדות שקר: וגדלה מעלת התפלין עד שנאמר עליהם (דברים כח י) וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך. וכמה שגו קצת עוברי דרכים שחדלים להניח תפלין מפני לעג הגוים, זה שטות גדול לבטל מצוה דאורייתא מפני לעג הגוים, הלוא ידוע שכיון שאנו בגלות, אויבינו ילעגו לנו, היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו, מה אכפת לנו בלעג השאננים, האם בשרנו יכאב, הלוא ראוי לנו לסבל אפלו כאב בשר ואפלו מסירת נפש בשביל כבוד יוצרנו, כל שכן הלעג, שצריך שלא לחוש לו כלל. ולעולם יהא אדם עז כנמר לעשות רצון אבינו שבשמים וכל שכן בדרך, ובפרט מצות תפלין שסגלתה שייראו ממנו כל עמי הארץ, ואותה מבקשים הולכי דרכים, וכן בכל המצות ודקדוקי סופרים צריכין לזהר ביותר עוברי דרכים, כי כל הדרכים בחזקת סכנה, והשטן מקטרג בשעת הסכנה. ושומר מצוה לא ידע דבר רע (קהלת ח ה), רק טוב, ויקרא לו ה' שלום:

Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions